

Lag om ändring i rättegångsbalken;

SFS 1981:1285

Utkom från trycket
den 28 december 1981

utfärdad den 17 december 1981.

Enligt riksdagens beslut¹ föreskrivs i fråga om rättegångsbalken
dels att 20 kap. 7 § skall ha nedan angivna lydelse,
dels att i balken skall införas en ny paragraf, 20 kap. 7 a §, av nedan an-
givna lydelse.

20 kap.

7 §² Åklagare får besluta att underlåta åtal för brott (åtalsunderlåtelse):

1. om det kan antas att i händelse av lagföring någon annan påföljd än böter icke skulle komma att ådömas och den misstänktes lagföring ej krävs ur allmän synpunkt;

2. om brottet förövats, innan den misstänkte dömts för något annat brott som han förövat eller till fullo undergått straff eller annan påföljd för ett sådant brott, och det är uppenbart att brottet i jämförelse med det andra brottet är utan nämnvärd betydelse för påföljden; eller

3. om det i annat fall av särskilda skäl är uppenbart att det inte krävs någon påföljd för att avhålla den misstänkte från vidare brottslighet och att det med hänsyn till omständigheterna inte heller krävs av andra skäl att åtal väcks; eller

4. om brottet uppenbarligen begåtts under inflytande av sådan själslig abnormitet, som avses i 33 kap. 2 § brottsbalken, samt slutet psykiatrisk vård eller vård i vårdhem eller specialsjukhus för psykiskt utvecklingsstörda kommer till stånd utan lagföring samt åtal inte krävs av särskilda skäl.

Beslut enligt första stycket 3 får meddelas endast av riksåklagaren.

Beslut om åtalsunderlåtelse får återkallas, om det inte längre finns tillräckliga skäl för beslutet.

7 a § Beslut om åtalsunderlåtelse får meddelas även sedan åtal har väckts, om det kommer fram sådana förhållanden som, om de förelegat eller varit kända vid tiden för åtalet, skulle ha föranlett åtalsunderlåtelse. Åtalsunderlåtelse får dock inte beslutas om den tilltalade motsätter sig det eller om dom redan har fallit.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1982.

På regeringens vägnar

CARL AXEL PETRI

Peter Löfmarck
(Justitiedepartementet)

¹ Prop. 1981/82: 41, JuU 21, rskr 107.

² Senaste lydelse 1974: 573.

